

PRZYPISY

1. Przypisy powinny mieć numerację ciągłą w obrębie rozdziału pracy. Jeżeli praca ma kilka rozdziałów, należy w każdym z nich ponownie rozpocząć numerację od 1.
2. Przypisy w programie Word dodaje się automatycznie (menu – odwołania – wstaw przypis dolny. Można też korzystać ze skrótu: Ctr + Alt + j).
3. Elementy zapisu (dane dotyczące autora, dane dotyczące tytułu itd.) należy oddzielić od siebie przecinkami. Każdą informację bibliograficzną (przypis jest taką informacją) zamykamy kropką.
4. Elementy obowiązkowe, zależne od rodzaju publikacji, podane są w poniższej instrukcji. W przypisach zbędne jest podawanie nazw wydawnictw – wyjątkiem są wydawnictwa nutowe i płytowe, przy których podajemy wydawcę. **Proszę zwrócić uwagę na małe i wielkie litery, rodzaj czcionki, spacje oraz znaki interpunkcyjne, a także pamiętać o konsekwencji w stosowanym zapisie.**

Praca jednego lub kilku autorów

Każda pozycja powinna zawierać inicjał imienia i nazwisko autora (lub autorów), pełny tytuł dzieła (pisany *kursywą*), miejsce i rok wydania, numer strony (lub stron), z której cytujemy.

Przykład:

K. Baculewski, *Polska twórczość kompozytorska 1945-1984*, Kraków 1987, s. 20.

[dotyczy książki jednego autora]

P. Ćwikliński, J. Ziarno, *Pasja. O Krzysztofie Pendereckim*, Warszawa 1993, s. 72.

[dotyczy książki dwóch (i więcej) autorów]

Jeżeli książka została przetłumaczona, po tytule należy podać inicjał imienia i nazwisko tłumacza lub tłumaczy.

Przykład:

R. Barthes, *Podstawy semiologii*, tłum. A. Turczyn, Kraków 2009, s. 15-17.

[dotyczy książki autorskiej w tłumaczeniu]

G. Denizeau, *Musique et arts*, Paris 1995, s. 38.

[dotyczy pozycji obcojęzycznej]

Praca zbiorowa

Każda pozycja powinna zawierać pełny tytuł dzieła (pisany *kursywą*), inicjał imienia i nazwisko redaktora (lub redaktorów) pracy zbiorowej, miejsce i rok wydania, numer strony (lub stron), z której cytujemy.

Przykład:

Duchowość Europy Środkowej i Wschodniej w muzyce XX wieku, red. K. Droba, T. Malecka, K. Sz wajgier, Kraków 2004, s. 34.

Artykuły lub rozdziały w pracy zbiorowej

W przypadku pracy będącej częścią większej całości (pracy zbiorowej) każda pozycja powinna zawierać inicjał imienia i nazwisko autora artykułu lub rozdziału, tytuł tego artykułu lub rozdziału (pisany *kursywą*), informację, z jakiej książki tekst pochodzi w formacie: w: *Pelen tytuł książki*, inicjał imienia i nazwisko redaktora (lub redaktorów) pracy zbiorowej, miejsce i rok wydania, numer strony (lub stron), z której cytujemy.

Przykład:

B. Dąb-Kalinowska, *Czy istniała ruska ekfrazja?*, w: *Obraz zapośredniczony*, red. M. Poprzęcka, Warszawa 2005, s. 57.

W przypadku, gdy powołujemy się na artykuł lub rozdział, którego autor jest jednocześnie autorem całej książki, stosujemy łacińskie określenia: *eadem* (w odniesieniu do kobiet) i *idem* (w odniesieniu do mężczyzn).

Przykład:

A. Opilska, *Imperfectum*, w: *eadem*, *Gramatyka języka staro-cerkiewno-słowiańskiego*, Kalisz 1950, s. 13.

Uwaga! Jeśli ogólnie odnosimy się do treści artykułu lub rozdziału, w przypisie podajemy zakres stron, na których cały tekst się znajduje (pierwszy i ostatni numer strony).

Przykład:

A. Opilska, *Imperfectum*, w: *eadem*, *Gramatyka języka staro-cerkiewno-słowiańskiego*, Kalisz 1950, s. 5-24.

Artykuły w czasopiśmie, gazetach, zeszytach naukowych

W przypadku artykułu będącego częścią czasopisma, gazety lub zeszytu naukowego każda pozycja powinna zawierać inicjał imienia i nazwisko autora artykułu, tytuł tego artykułu (pisany *kursywą*), informację, z jakiego źródła tekst pochodzi: tytuł czasopisma w cudzysłowie (bez kursywy, wszystkie wyrazy wielkimi literami oprócz spójników), rok jego wydania i numer czasopisma, numer strony (lub stron), z której cytujemy.

Uwaga! W przypadku periodyków nie stosujemy w:.

Przykład:

K. Baculewski, *In statu nascendi. O muzyce nowej generacji kompozytorów*, „Ruch Muzyczny” 1984, nr 8, s. 10.

[dotyczy artykułu zamieszczonego w czasopiśmie]

M. Drobner, *Analogie i dysparycje układu zjawisk świetlnych i dźwiękowych*, „Prace Katedry Teorii PWSM” 6, Kraków 1970, s. 24.

[dotyczy artykułu w zeszycie naukowym]

Uwaga! Jeśli ogólnie odnosimy się do treści artykułu lub rozdziału, w przypisie podajemy zakres stron, na których cały tekst się znajduje (pierwszy i ostatni numer strony).

Przykład:

K. Baculewski, *In statu nascendi. O muzyce nowej generacji kompozytorów*, „Ruch Muzyczny” 1984, nr 8, s. 10-12.

Hasło encyklopedyczne

Każda informacja powinna zawierać inicjał imienia i nazwisko autora hasła, hasło (pisane *kursywą*), informację, z jakiej encyklopedii tekst pochodzi w formacie: w: *Pełen tytuł encyklopedii*, inicjał imienia i nazwisko redaktora (lub redaktorów) encyklopedii, miejsce i rok wydania, numer strony (lub stron), z której cytujemy.

Jeśli pod hasłem encyklopedycznym nie ma informacji o autorze hasła, informację bibliograficzną rozpoczynamy od razu od hasła.

Przykład:

J.M. Chomiński, *Sonologia*, w: *Encyklopedia muzyki*, red. A. Chodkowski, Warszawa 1995, s. 79.

Samuel Barber, w: *Encyklopedia muzyczna PWM: część biograficzna: ab*, red. E. Dziębowska, Kraków 1979, s. 156.

Materiały internetowe

W przypadku powoływania się na informacje ze strony www należy podać możliwie pełny opis bibliograficzny, tj. inicjał imienia i nazwisko autora, tytuł publikacji (pisany *kursywą*), tytuł czasopisma internetowego, rok, numer, następnie: pełen adres strony internetowej oraz datę dzienną dostępu do strony w formie: [dostęp: 8.03.2020].

Przykład:

M. Kosińska, *Krzysztof Baculewski*, <http://culture.pl/pl/tworca/krzysztofbaculewski> [dostęp: 22.11.2020].

T. Przybyszewski, *Wyczucie humoru*, „Integracja” 2007, nr 4, http://niepełnosprawni.pl/ledge/x/11716?print_doc_id=19718 [dostęp: 28.11.2019].

E. Fitzgerald, *Dream a Little Dream of Me*, <https://www.youtube.com/watch?v=QnU9pwA8RQE> [dostęp: 20.05.2018].

Tekst zawarty w książeczce CD lub DVD

Każda pozycja powinna zawierać inicjał imienia i nazwisko autora (lub autorów) / pełen pseudonim artystyczny lub nazwę zespołu, pełny tytuł płyty (pisany *kursywą*), obowiązkowo wydawnictwo, rok wydania, informację o tym, że jest to komentarz wydawniczy (w nawiasie).

Przykład:

Z. Kozub, *Das Buch der Bilder. Sonet CXII*, Wydawnictwo Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu, 2016 (komentarz wydawniczy).

CD, DVD

Każda pozycja powinna zawierać inicjał imienia i nazwisko autora (lub autorów) / pełen pseudonim artystycznym lub nazwę zespołu, pełny tytuł płyty (pisany *kursywą*), obowiązkowo wydawnictwo, rok wydania.

Przykład:

K. Danczowska, K. Zimmerman, *Franck „Violin Sonata”*, Szymanowski „*Mythes*”, Deutsche Grammophon, 2006.

Pat Metheny Group, *Speaking of Now Life*, Eagle Rock, 2008.

Prace niepublikowane

Każda pozycja powinna zawierać inicjał imienia i nazwisko autora (lub autorów), pełny tytuł dzieła (pisany *kursywą*), informację o rodzaju pracy, nazwę uczelni, miasto i rok powstania, numer strony (lub stron), z której cytujemy oraz informację o tym, że praca jest niepublikowana (w nawiasie).

Przykład:

A. Klimczak, *Twórczość Feliksa Nowowiejskiego w perspektywie inwariantnego modelu kompozytorskiej drogi twórczej Mieczysława Tomaszewskiego*, praca magisterska, Akademia Muzyczna im. I. J. Paderewskiego, Poznań 2014, s. 15-19 (praca niepublikowana).

W przypadku, gdy po raz kolejny powołujemy się na tę samą publikację, stosujemy odpowiednie łacińskie słowa i skróty (instrukcja poniżej).

Instrukcja

W przypadku przytaczania w następujących po sobie w kolejnych przypisach tej samej pozycji bibliograficznej należy zastosować słowo *ibidem*.

Przykład:

¹ K. Baculewski, *Polska twórczość kompozytorska 1945-1984*, Kraków 1987, s. 45.

² *Ibidem*, s. 55.

Gdy w kolejnym przypisie odwołujemy się do dokładnie tej samej strony danej publikacji, do której odwoływaliśmy się w poprzednim przypisie, stosujemy wyłącznie słowo *ibidem* bez powtarzania numeru strony:

Przykład:

¹ K. Baculewski, *Polska twórczość kompozytorska 1945-1984*, Kraków 1987, s. 45.

² *Ibidem*.

W przypadku przytaczania dzieła, które było już cytowane, lecz przypisy dotyczące tej samej książki nie występują po sobie (nie są opatrzone kolejnymi numerami), należy w przypisie podać tylko inicjał imienia i nazwisko autora, początkowy fragment tytułu, wielokropki oraz skrót op. cit.

Przykład:

¹ K. Baculewski, *Polska twórczość kompozytorska 1945-1984*, Kraków 1987, s. 45.

² J.M. Chomiński, *Sonologia*, w: *Encyklopedia muzyki*, red. A. Chodkowski, Warszawa 1995, s. 79.

³ K. Baculewski, *Polska twórczość...*, op. cit., s. 55.

Jeśli korzystamy z tylko jednej pracy danego autora, przy ponownym pojawieniu się tej książki w przypisie nie należy powtarzać już początku jej tytułu, a po nazwisku od razu zastosować skrót op. cit.

Przykład:

¹ K. Baculewski, *Polska twórczość kompozytorska 1945-1984*, Kraków 1987, s. 45.

² J.M. Chomiński, *Sonologia*, w: *Encyklopedia muzyki*, red. A. Chodkowski, Warszawa 1995, s. 79.

³ K. Baculewski, op. cit., s. 55.

Powyższy zapis mówi o tym, że autor pracy nie korzystał z żadnej innej książki autorstwa Krzysztofa Baculewskiego.

W przypisach do nowego rozdziału (numerowanych od 1!) należy podawać ponownie pełny opis każdego po raz pierwszy w tym rozdziale cytowanego dzieła, nawet wtedy, gdy opis ten był już podany w poprzednim rozdziale.

BIBLIOGRAFIA

1. Bibliografia powinna obejmować co najmniej wszystkie pozycje literatury uwzględnione w przypisach.
2. Bibliografia powinna być skonstruowana analogicznie do przypisów dolnych z trzema zasadniczymi zmianami:
 - w bibliografii najpierw zapisujemy nazwisko autora, a następnie inicjał imienia (zmiana ta nie dotyczy informacji o redaktorach, tam pozostawiamy najpierw inicjał imienia, po nim nazwisko)
 - w bibliografii usuwamy informację o numerach stron, z których cytowaliśmy
 - w przypadku informacji o tekście, który jest częścią większej całości (np. artykułu w czasopiśmie lub książce, rozdziału w pracy zbiorowej) w bibliografii zawsze podajemy zakres stron, na których cały tekst się znajduje (pierwszy i ostatni numer strony).
3. Bibliografia powinna być ułożona alfabetycznie według nazwisk autorów poszczególnych pozycji, a w przypadku prac zbiorowych – według tytułów prac.
4. W bibliografii nie stosujemy słów eadem i idem, a zamiast nich ponownie podajemy informacje o autorze.

Przykład:

Opilska A., *Imperfectum*, w: A. Opilska, *Gramatyka języka staro-cerkiewno-słowiańskiego*, Kalisz 1950.

Przykład poprawnie skonstruowanej bibliografii:

Baculewski K., *In statu nascendi. O muzyce nowej generacji kompozytorów*, „Ruch Muzyczny” 1984, nr 8, s. 10-12.

Baculewski K., *Polska twórczość kompozytorska 1945-1984*, Kraków 1987.

Barthes R., *Podstawy semiologii*, tłum. A. Turczyn, Kraków 2009.

Chomiński J.M., *Sonologia*, w: *Encyklopedia muzyki*, red. A. Chodkowski, Warszawa 1995.

Ćwikliński P., Ziarno J., *Pasja. O Krzysztofie Pendereckim*, Warszawa 1993.

Dąb-Kalinowska B., *Czy istniała ruska ekfrazja?*, w: *Obraz zapośredniczony*, red. M. Poprzęcka, Warszawa 2005, s. 50-67.

Denizeau G., *Musique et arts*, Paris 1995.

Drobner M., *Analogie i dysparycje układu zjawisk świetlnych i dźwiękowych*, „Prace Katedry Teorii PWSM” 6, Kraków 1970.

Duchowość Europy Środkowej i Wschodniej w muzyce XX wieku, red. K. Droba, T. Malecka, K. Sz wajgier, Kraków 2004.

Opilska A., *Imperfectum*, w: A. Opilska, *Gramatyka języka staro-cerkiewno-słowiańskiego*, Kalisz 1950, s. 5-24.